

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50
za pol leta . . . 5.— . . . 7.—
za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—
Narečnine je plačevati naprej na narečbe brez priložne narečnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč. izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Narečnine, reklamacije in oglase sprejema uredništvo ulice Molino pic-colo št. 3, II. nadst. Narečnine in oglase je plačevati loco Trst. Odprto reklama cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Volilci IV. volilnega razreda!

Dne 17. t. m. prično volitve v občinski zastop tržaški. Prvi ste poklicani Vi, volilci IV. razreda, da z glasovnico v roki izjavite svoje menenje.

V tem razredu imamo tudi mi Slovenci veliko število volilcev. To dejstvo treba dokazati na dan volitve. Dasi ob obstoječih razmerah ni mogoče, da bi zmagali se svojimi kandidati, vendar je naša dolžnost dokazati, da smo tu, da se krepimo in da napredujemo. To je bil pred 3 leti jedini razlog, da smo v prvič nastopili samostojno.

Naši nasprotniki stopajo v volilno borbo z geslom: samovladje italijanstva v Trstu; Vaš glas pa bodi živ protest zoper to neutemeljeno in nezakonito zahtevo. Na njih izzivanje bodi Vaš odgovor: tudi Slovenec je v Trstu doma!

Slovenci! Na Vaših glasovnicah naj bodo zapisani:

Abram dr. Josip, odvetniški kandidat.

Gberdol Anton pok. Lovra, cvetličar.

Gregorin Dr. Gustav, odvetnik.

Kalan Andrej, urtnik.

Mandic Mate, urednik.

Perhauz Jakob pok. Martina, trgovec

Pretner dr. Mate, odvetnik.

Rybar Dr. Otokar, odvetnik.

Serasin Luka, posestnik.

Sitko (Žitko) Fran, posestnik.

Zottig (Cotič) Makso, urednik

Hervatin Miha pok. Gregorija posestnik.

Volitev se bode vršila od 8. ure zjutraj do 4. popoldne. Kdor ni dobil glasovnice in volilne legitimacije, naj se potruži na magistrat dne 16. t. m. (danes) od 9. ure do 2. popoldne. — Imena je natančno napisati kakor so tiskana gori.

Pol. društvo „Edinost“.

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski epikal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

„Da, ona je angelj“, je pritrjevala gospa Chèbeova vzdihaje, tako da ubogi prevarjeni ljubimec še pravice ni imel, pritoževati se. Ves obupan je sklenil ostaviti Pariz, in ker se mu je Grand'-Combe dozdeval še preblizu, je prosil in dobil mesto nadzornika pri kopanju sueškega prekopa v Izmailiji v Egiptu. Odpotoval je, ne da bi o Desirejini ljubezni kaj vedel ali vedeti hotel. A vendar ga je ljubka deklica, ko je od nje jemal slovo, gledala s tako sladkimi, plahimi očmi, z očmi, v katerih je bilo razločno zapisano:

„Jaz, jaz te ljubim, čeprav te ona ne ljubi“...

A Fran Risler ni znal čitati pisanja v teh očeh.

K sreči imajo duše, navajene bolesti, nepremagljivo potrpežljivost. Po odhodu svojega prijatelja se je hromo dekle tisto mično domišljijo, ki jo je dobilo od svojega očeta, in razsvetljeno od svoje ženske nravi, zopet pogumno lotilo dela, misleče sama pri sebi:

Čakala ga bodem!

In odslej je široko razpenjala perotnice svojim ptičkom, kakor da hočejo drug za drugim odleteti v Izmailijo v Egipt. . . . In to je bilo daleč.

Iz Marseille, malo pred ukrcanjem je pisal mladi Risler Sidoniji še zadnje na pol ginljivo, na na pol smešno pismo, v katerem jej je naznanjal nesrečni inženir, tehniške podrobnosti vpletaje v srce trgajoče slovo, da potrtega srca odhaja na Sahibu, „parobrodu petnajst sto konjskih sil“, kakor bi upal, da mora tako znaten broj konjskih sil na nezvestobo napraviti globok vtis in navdati jo z vednim kesom. A Sidonija je imela povsem druge reči v glavi.

Georgesovo molčanježjo je pričelo vznemirjati. Odkar je odšla s Savignya, je dobila samo jedenkrat vest od njega, potem pa ne več. Vsa njena pisma so ostala brez odgovora. Res, da je vedela od Rislerja, da je Georges preobložen z opravili, in da mu je smart strijčeva, obremeivši ga z vodstvom vse tovarne, naložila odgovornost, presežajočo njegove moči — — — Teda nobene besede ne pisati!!

Skozi vežino okno, h kateremu se je bila sedaj zopet vrnila na prežo, zvito odkrižavši se zopetnega ustopa pri gospodičini Le Mire, je skušala malička Chèbeova razmotrivati svojega ljubimca. Pazila je na njega odhajanje in prihajanje na dvoriščih in v poslopjih ter ga zvečer, ko je imel oditi vlak proti Savignyu, videvala, kako je sedel v voz, da se popelje ven k teti in sestričini svoji, ki sta prve mesece žalovanja prebili pri dedu na kmetih.

(Pride še.)

P. n. volilci II. okraja!

Akoravno sem bil naprosen od nekaterih volilcev, da kandidiram pri prihodnjih volitvah v mestni svet, odklanjam to kandidaturo in priporočam vsem volilcem, da se držijo narodne discipline, kakor sem se isti podvrgel tudi jaz, in da oddajo svoje glave kandidatu slov. pol. društva „Edinost“, gospodu

župniku Koscu na Katinari.

V Kjadinu, dne 15. februarja 1897.

Ivan Krizmančič.

Oa, z jednako mero!

(Zvršetek.)

To je ravno značilno za vse tisto pretirano obzirnost avstrijskih viad do razvaje gospode laške, ki je postala tradicionalna, da naše vlade tudi tedaj, ko bi morale govoriti rezko in brezobzirno, ko se čutijo prisiljene očitati najhujše stvari vodilnim osebam v italijanskem taboru, povijajo svoje opomine v najblazjo obliko očelovsko dobrohotnih opominov.

Ta nevsahljiva in neporušna dobrohotnost je značilna za položanje peščice Italijanov v veliki državi avstrijski. A mi pravimo: obzirnost in dobrohotnost vlad sti sicer lepa in hvalevredna stvar, toda v tem našem slučaju sti neumestni, sti škodljivi, sti pogubni. „Nord. Allg. Zeitung“ poudarja sama, da je večina italijanskega prebivalstva v Primorju lojalna in zvesta državi in da krivdo na raznih žalostnih pojavih je zapisati le na račun vodilnih oseb. Dobro, to menenje je tudi naše. Ako pa je stvar taka, moramo izjaviti brez ovinkov: dobrohotnost in obzirnost do narodnosti je lepa stvar, ali dobrohotnost do oseb in klik, ki zlorabljajo katero narodnost in jo zavajajo na krivca pota neobjektivnosti do lastne države, je neumestna, je obžalovanja vredna. In ravno zadnji konflikt v Trstu je izzvala le progressova stranka, ki očitno kaže vsakim svojim dejanjem nasproti drugorodnim deželanom, da ne pripoznava temeljnih zakonov avstrijskih. Nasproti takim „vodilnim osebam“ je dobrohotnost zgolj potrata. Take klike so podobne gomazariji: obzirnost in dobrohotnost smatrajo znakom slabosti in potem divjajo tem huje v svojem fanatizmu.

Zato se nam vidi neumestno — dasi hvalevredno v drugačnih slučajih — tisto vedno in slovesno povdarjanje, ki se ne vemo koliko krat opetuje tudi v članku, o katerem govorimo danes: da vlada ne misli škoditi italijanskemu življu, da ne misli kršiti narodne posesti Italijanom. To se razume samo ob sebi in kaj tacega tudi ne zahteva nikdo od slavne vlade. Le pripomniti moramo, da treba dobro razlikovati med zakonito in pa krivično narodno posestjo. Mi Slovani nimamo nikacega poželjenja po občinah z resnično italijanskim prebivalstvom; take občine so njih resnična narodna posest. Tej posesti ne preti nikaka nevarnost. Toda Italijani reklamujejo kakor svojo narodno posest tudi občine izključljivo slovenskim prebivalstvom, katerih zastope imajo po krivici v svojih rokah. Take „narodne posesti“ Italijanov ne priznamo mi nikdar, ker bi značilo to za nas — samoubojstvo. A ravno radi take krivične „posesti“ bijejo najhujši boj one „vodilne osebe“, katerim je slavna vlada doposlala ravno kakor svoj dobrohoten opomin po dolgi poti preko Nemčije. Boj teh vodilnih oseb za to, kar ni njih, ampak je naše, ta boj zastruplja naše javno življenje, ker je to boj za krivico na njih strani, a obupen boj samoobrambe na naši strani. Slavna vlada naj bi vendar enkrat premislila dobro, da-li je umestna dobrohotnost do ljudij, ki v svoji poželjivosti po tuji narodni lasti vne-majo strasti in spreminjajo vso pokrajino v veliko bojišče na neizmerno škodo blagostanja v pokrajini; do ljudij, ki niso niti pristopni besedi dobrohotnosti, ampak treba govoriti z njimi, kakor govorimo mi!

Preidimo k drugemu delu članka v „Nord-deutsche Allg. Zeitung“, o katerem smo rekli, da nam zveni nekako kakor program vlade za nje bodoče postopanje ozirom na razmere v Primorskem.

Dosedaj smo čuli zagotovilo, da vlada ne misli ničesar storiti na škodo Italijanom, da noče skriviti le jednega samega lasu na glavah laške gospode; v drugem delu pa se sporoča Italijanom potom nemškega lista o tem, kar ni dovoljeno tej

gospodi in cesar vlada ne more dopustiti, z ozirom na zakone in državno korist.

Opominja Italijane, da Primorska ima le nekako italijansko navliako, v resnici pa da je to po večini svojega prebivalstva slovenska zemlja. Vlada da je obvezana po zakonu in po eminentni koristi države, da v Primorski meri z jednako mero, ker ne more želiti iz lahke umevnih razlogov, da bi se obmejna pokrajina mešanim prebivalstvom premenila v čisto italijansko.

Ako je v tej jedrati izjavi res obsežen program vlade za nje bodočo politiko na Primorskem, potem pa že moramo pritrđiti menenju „Agrarier Tagblatt“, da je vlada vsprejela opravičeno slovensko stališče.

Saj mi nismo nikdar zahtevali družega, nego da naj se tudi v naši pokrajini izvajajo — določila ustave; da naj se preneha povsem neopravičeni povspesjevanjem življa italijanskega, da naj se meri vsem z jednako mero! Ali ne trdimo mi vedno in vedno, da je v eminentnem interesu države, ako se v tej, geografski toli izpostavljeni pokrajini ohrani živ, zdrav in krepek ta naš lojalni slovenski živelj? Ali ne trdimo mi, da bi bila krepko razvita narodna zavest med slovenskim prebivalstvom v Primorski naraven trden obrambeni zid za državo za vse eventualnosti, ki nam jih utegnejo prinesiti evropski dogodki prej ali slej? Vse to trdimo mi v soglasju z izjavo v „Nord-deutsche Allg. Zeitung“ in ako je v tej izjavi res obsežen program vlade glede na Primorsko, potem pozdravljamo isto patrijotiskim zadovoljstvom. Ako vlada res hoče zasnovati svojo politiko v zmislu te izjave, zagotovljena bodi, da bode kmalo jasno tudi pri nas in da se kar mahoma razvozlja toli zamotani primorski vozal.

Izjava v nemškem listu opominja Italijane, da vlada ne more dopustiti, da bi italijanska narodnost pritiskala na steno slovensko narodnost. S tem je pripoznano indirektno, da je italijanska narodnost do sedaj res pritiskala na steno slovensko narodnost. A upravičeno dejstvo je bilo vir vsem našim homatijam.

Ako vlada res nameruje zamašiti ta vir, ako hoče res strogo in neizprosno gledati na to, da se bode mero vsem z jednako mero — potem to veliki čin v zmislu pravice in v blagor vse monarhije.

Vsem jednake dobrohotnosti od strani vlade, jednake mere za vse — to zahtevamo in ničesar družega. Potem se ne bojimo za svojo bodočnost; potem bodemo že skrbeli za svoj razvoj! Le to zahtevamo in moramo zahtevati, da se pravično, brez predsodkov in brez ozirov na stare, zgrešene tradicije enakomerno delita sence in senca na vse strani!

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 15. februarja 1897.

Državnozborske volitve. Na Goriškem bode kandidoval v V. kuriji g. dr. Anon Gregorič, v veleposestvu pa grof Alfred Coronini.

V Trstu bode kandidoval v V. kuriji v imenu progressove stranke — kakor smo izvedeli iz zanesljivega vira — odvetnik dr. Attilio Hortis. Mož je sicer omikan in kakor človek blaga duša, toda popularen menda ni niti med širo maso italijansko.

„Slovenski List“ piše: „Somišljeniki! Predurmi so volitve za državni zbor. Udeležujte se pridno volilnega gibanja in dajte duška svojemu pravemu slovenskemu prepričanju! Izbirajte si med kandidati za poslance značajnih, delavnih, neodvisnih in naobraženih mož, ki bodo zmožni na visokem mestu brez strahu pred vlado govoriti za vas! Ako bodete gledali le na to, kar vam ponuja volilna strastnost, je mogoče, da pridejo na površje možje, nevredni slovenskega imena in vašega zaupanja. Tirjajte na vseh shodih od kandidatov najprej, da stoje na programu skupne slovenske delavnosti in bratske ljubezni, ker je to prvi pogoj jugoslovanskemu klubu. Dobro slovensko ljudstvo! Ti napravi pri volitvi kompromis, kateri so ti snedli v Ljubljani tvoji brezvestni voditelji! Izberi si za poslance jedino le može, ki čutijo s teboj nesrečo, katero nam je porodil razpor!“

Vojaško posvetovanje na Dunaju. Dne 14. t. m. je bilo v cesarskem dvoru na Dunaju

vojaško posvetovanje, ki je trajalo od 11. ure predp. do 1. pop. Predsedoval je Nj. Veličanstvo cesar; udeležniki pa so bili: vojni minister bar. Kriegeramer, oba ministra za deželno branbo in par generalov. Po izvršeni konferenci je cesar vsprejel v daljšo avdijencijo poveljnika vojne mornarice, admirala barona Sternecka.

Položaj na Kreti. Korespondenčni urad javlja iz Carjegrada: Glasom turških službenih poizvedeb je neka grška ladija ob obrežju Krete pričela streljati na turško ladijo, ki je hotela izkrcati v Kandiji vojakov in orožnikov. Turška ladija se je morala umakniti. Dokazano je, da so Grki izkrcali iz svojih ladij streljiva in pa prostovoljcev na Kreto.

Velesile so sklenile, da ne dopusté izkrcanja grških vojakov. Turška vlada je opustila svojo nakano, poslati vojakov na Kreto — Iz poročil konzulov na Porto je razvidno, da Grška ne pošilja orožja in streljiva samo na Kreto, ampak tudi v Makedonijo in Tesalijo. Pričakuje se, da turška vlada prijavi velesilam svoje sklepe, in da hoče povdariti še posebe, da je prisiljena nastopiti oborožena, ako ne prestance Grška sé svojimi izzivanji na Kreti in v Tesaliji.

Z Dunaja poročajo, da glasom zagotovila ministerstva za zunanje stvari — bodo grškim vojnim ladijam določeni pred Kreto prostori, kjer se zasidrajo in teh prostorov da ne bodo smele ostaviti nikakor. — Niti misliti da ni na to, da bi Grška zasedla Kreto.

Vrenje v Makedonji. „Kölnische Ztg.“ poroča iz Belegrada, da v Makedonji vre na vseh koncih in krajih. Vodje makedonskega gibanja da so v stalni zvezi z vladnimi krogi grškimi. — Londovski „Daily News“ poroča iz Aten, da so prvi znaki revolucionarnega gibanja mnogostevilne tolpe tolovajev, ki se pojavljajo po vsej deželi.

Različne vesti.

Pozor volilci IV. razreda za mestne volitve! Kdor še ni prejel volilne legitimacije in glasovnice od magistrata, naj se nemudoma poda na magistrat, kjer naj zahteva, da se mu izroči. Danes je zadnji dan za reklamiranje volilnih legitimacij in glasovnic. Brez legitimacije se ne more voliti.

Naši shodi. Velikega javnega shoda, ki se je vršil minole sobote zvečer v telovadnici „Sokolovi“, udeležilo se je do 500 oseb. Shod je sklenil, da Slovenci postavimo lastne kandidate za IV. razred mestnih volitev v zvezi z zaostanim in neugodnim razmeram, z bok katerih ni pričakovati Bog zna kakoga vspeha. Glavni vzrok temu sklepu je bil ta, da moramo neprestano šolati svoje volilce, da moramo začeti z malim, ako hočemo doseči kedaj kaj večega. — Razprava o kaud. za V. kur. je bila dolga in živahna razprava, to la na čast našim delavcem moramo zabeležiti, da so razpravljali mirno, trezno, stvarno in brez strasti. Slednjič je zbor z ogromno večino proglasil kandidatom za V. kurijo gospoda Ivana viteza Nabergoja. O tem shodu prinesemo podrobneje poročilo.

Nedelja pa je bila dan shodov po okolici. Zborovali smo na 7 krajih. Na dnevnem redu je bilo proglašanje kandidatov za mestne volitve. Za IV. okraj sta bila shoda v Barkovljah in v Rojanu. Tema shodoma je predsedoval gosp. dr. Otokar Rybář. V Barkovljah je bila udeležba nepričakovano velika. Predsednik je lepini besedami pozdravil shod in opisal, kako se je dosedanj zastopnik IV. okraja vsikdar trudil za blagor svojih volilcev, na kar je volilec Svetko Martelan predlagal, da naj se g. Dollenz zopet postavi kandidatom za IV. okr. Ta predlog je bil vsprejet soglasno ob živio-klicih. Gosp. Dollenz se je zahvalil na skazanem mu zaupanju izjavivši, da je tudi njemu program isti kakor ga je razvil kandidat VI. okraja, gosp. Ivan Goriup: delovati hoče neustrašeno za narodne, deševne in materialne koristi okoličanov. Izjava Dolenceva je bila vsprejeta veliko pohvalo. Slično se je vršil shod v Rojanu. Tudi tu je bil gosp. Dollenz soglasno proglašen kandidatom za IV. okraj.

Za V. okraj je bil shod na Opčinah. Temu shodu je predsedoval gosp. Fran Kariž, posestnik in poštar na Opčinah, pol. društvo „Edinost“ je zastopal gosp. Makso Cotič. Tega shoda so se udeležili sami postavni možje, in med

njimi smo veseljem opazili častitljivega starčka, gosp. dekana Čebularja. Može openaki so bili vzradoščeni na tem, da se je tudi gosp. dekan potrudil na shod. Razprava se je vršila zares pristržno; zlasti pa je bila pohvala uprav freuetična, ko je gosp. Alojzij Goriup v jedrnatih besedah razvil svoj program. Ponosno je vzkliknil: Mi ne bodemo iskali boja, a izogibali se mu tudi ne bodemo, ako bode tako zahtevala tako korist naše okolice. Na predlog g. Kariža je bil gosp. Alojzij Goriup soglasno imenovan kandidatom za V. okraj.

Shodoma za I. okraj, pri Mariji Magd. zgoraj in v Škednju, je predsedoval dr. Gustav Gregorin. Prvo imenovanega shoda se je udeležilo okoli 40 volilcev; znamenito pa je na tem, da so bili to sami volilci iz sv. M. M. zgoranje, kjer ob zadnjih volitvah nismo imeli skoro nobenega pristaša. Zborovalci so pozorno sledili izvajanjem dr. Gregorina o lastnostih, ki jih mora imeti naš kandidat, a na posamičnih mestih so pritrjevali burno. Predlog g. notarskega kandidata Josipa Sancina, da se kandidatom za I. okraj proglasi gosp. Ivana viteza Nabergoja, kateri predlog je predlagatelj utemeljeval prepricljivo, bil je sprejet jednoglasno in obnim navdušenjem. — Na shodu v Škednju pa je bila udeležba, kakor drugače ni bilo pričakovati, uprav ogromna. Tudi tu se je govorilo slično in se je soglasno in navdušeno vsprejela kandidatura Nabergojeva. Na obeh shodih je predsednik zahvalil zborovalce na udeležbi in na močnem vedenju ter je v daljšem govoru pojašnjeval pomen volitve v V. kuriji, dajal navodila za to volitev ter proglasil slovaškimi kandidatom za V. kurijo Ivana viteza Nabergoja. I ta kandidatura je bila vsprejeta soglasno in navdušeno.

Za II. okraj sta bila shoda „pri lovcu“ in v Rocolu. Shodoma je predsedoval gosp. prof. Mate Mandić. Pri „lovcu“ je bila kandidatura gosp. župnika Kosca vsprejeta soglasno in brez prigovora, dočim sta v Rocolu poskušala svojo srečo dva privrženca laške gospode. Ne, volilci niso niti hoteli, da bi govorila ta dva moža, in le posredevanju predsednika sta se morala zahvaliti, da sta prisla do besede. Efekt je bil ogromen: smejalo se je vse, tako, da sta se slednjic sama odrekla nadaljnjim duhovitim izvajanjem. Siromaka sta pogorela od vrha do tal. Po tej veseli epizodi se je tudi v Rocolu soglasno vsprejela kandidatura gosp. župnika Kosca. Dolžnost nam je, da tu povdarimo zares rodoljubno vedenje dveh v I. okraju vplivnih mož: Antona Gerdola in A. Križmana nčica. Ta dva gospoda sta obljubila, da zastavita vse svoje sile, da si zopet priborimo ta zgubljeni II. okraj.

S temi shodi so priprave za občinske volitve blizo dovršene; le še dva ali trije shodi nas še čakajo: pri sv. Iv. v Kotonji in v Kjadinu.

Shod socialistov, ki se je vršil minolo nedeljo pri sv. Ivanu, ni imel tistega vpeha, kakoršnega sta se nadejala sklicatelja „sodraga“ Kristan in Zavrtanek. Ko so namreč jeli mahati po društvu „Edinost“ in — lagati, da mi sleparimo in vodimo ljudstvo za nos, je navstal tak odpor in vrišče med zborovalci, da sta gori imenovana gospoda odnesla zopet kandidature „socialista“ Učekarja — nedotaknjeno in nepoškodovano.

Opomin naši: možem! Še eukrat opozarjamo naše moze po mestu in po okolici, da naj nikar ne dajo svojih podpisov na noben spis, ako jim ni došel od poznano narodne strani. Čuli smo tudi večerj, da kar mgoli po okolici sumljivih ljudi, ki iščejo in love podpise z najrazlošnejimi pretvezami. Jasno pa je, da so poslani od nasprotne stranke v volitvenih stvareh. Prosimo rorej: Bedite previdni!

Shod volilcev bode jutri ob 7. uri zvečer v dvorani stare borze. Shod sklicuje bivši državni poslanec Burgstaler. Mož hoče poročati o svojem „delovanju“. In priznati treba, da je res potrebno, da gosp. Burgstaller poda tako poročilo, kajti vsaj nam je bore malo znano o njegovem „delovanju“.

Skraino lopovstvo. „Piccolo della Sera“ od minole nedelje prinaša uprav lopovsko vest, da je dr. Laginja zbolel na možganih, zbok česar da se je moral povedati kandidaturi v V. kuriji in se bode moral popolnoma

umakniti iz političnega in javnega življenja.

Namen tej grdi vesti je jasen: napraviti bi hoteli zmešnjavo v našem taboru. V volilnih in političkih berbah je sicer dovoljeno marsikaj, ali stranka, ki se poslužuje takih sredstev, kakoršno je ravno kar omenjeno, taka stranka — je obsojena. Gausom se moramo obrniti od ljudi, ki se nasmajejo takega početja, ki na toli drzen način tirajo v blato ime moža, čigar nameni so čisti kakor zlato in čigar značaj je jasen kakor kristal.

A nekaj dobrega imajo na sebi tudi ta umazana sredstva. Pričajo namreč, kako nizko so že pali gospoda in kako so se preplašili kandidature Laginjeve. Če je bilo pol. društvo kedaj srečno v izboranju svojih mož, bilo je srečno to pot z izvolitvijo kandidata za V. kurijo v Istri. Strah italijanske stranke pred to kandidaturo bode v opomin vsem našim, da se z vsem ognjem vržejo v boj za našega kandidata, dr. Laginjo!

Imenovanje. Predsedništvo finančnega ravnateljstva za Primorje je imenovalo koncipijenta dr. Jakoba Marchia in dr. Karla Simeonsa adjunkta v IX. pl. razredu pri finančni prokuraturi, praktikanta Karla Lukeža pa koncipistom v X. pl. razredu.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda Greti. Novoimenovan Barkovljan, ker se ni mgoel vdeležiti veselice pevskega društva „Zarja“, daruje 5 gld. po Josipu Pertot - Andrejev.

Minister Gautsch obišče Dalmacijo. „Narodni listi“ doznaje, da naučni minister baron Gautsch na spomlad obišče Dalmacijo, da si ogleda starinske izkopine, ki so tolike važnosti za hrvatsko zgodovino. Te izkopine se nahajajo v Ninu, Kninu in Solinu.

Sokolova maskarada. Odbor „Sokola“ je odločil, da je letošnja maskarada prerediti v gledališču „Armonia“, ne plaše se velikih denarnih žrtev. Prisiljen je bil v ta smeli korak, ker redutna dvorana „Politeama Rossetti“ ni več zadoščevala zahtevam občinstva; posebno ne onega dela, kateri se hoče zabavati le gledanjem, za kar ni bilo prostora v omenjeni dvorani.

V gledališču „Armonia“ bode pa na razpolago sl. občinstvu 99 lož, ki se oddajajo po nizkih cenah. Od udeležbe slovenskega občinstva na letošnji maskaradi odvisno bode, priredi-li „Sokol“ tudi prihodnja leta svojo maskarado v gledališču. Simpatije, ki jih uživa naše društvo, so nam pretek, da bode gledališče napolnjeno in da občinstvo ne odreče podpore vrlenu „Sokolu“.

Veselico prirede rodoljubi v Lokvi v soboto dne 20 februarja 1897. v prostorih gostilne gosp. Ant. Muhe. — Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina na veselico za osebo 20 nvč.; pri plesu plačajo gospodje z eno gospico 1 gld., posamezne gospice plačajo 50 nvč.

Predpust v Pulju. Z ozirom na epidemijo (legar ali tifus), ki je razsajala Pulju, bili so dostej prepovedani javni plesi. Sedaj pa, ko je epimija malone izumrla povsem, dovolile so kompetentne oblasti, da se smejo obdržavati javni plesi in maskarade.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 6. do 3. t. m. je bilo prijavljenih v področju mestne občine tržaške 21 slučajev davice 3 slučajev óspic, 2 sl. kózic, 3 sl. škrlatice, 3 sl. legarjeve mrzlice. Umrle so 4 osebe za davico 2 za legarjevo mrlico, 1 za škrlatico, 1 za óspicami in 1 za kózice.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 31. min. do 6. t. m. se je rodilo v tržaški občini 109 otrok (62 moških, 47 ženskih); v isti dobi je emrlo 78 oseb (37 moških in 41 ženskih). — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 16 slučajev jetike, 16 sl. vnetja sopnih organov, 4 sl. óspic, 1 sl. dávice, 1 sl. legarja, 3 sl. kápi, 3 sl. smrti po naključju itd.

Porotne razprave v Trstu. Prihodnje zasedanje porotnega sodišča tržaškega prične dne 29. marca t. l. Predsednikom razpravam je določen dvorani svetovalec, deželnega sodišča predsednik Mihajl Urbancih, njegovima namestnikoma pa svetovalca Frau Codrig in Emil vitez Nadamlenzky.

Poskušeni samomor. Po noči na večerj je skočil 32letni delavec Alojzij Romano raz obrežje Sanitá v morje. Po naključju tam prisotni finančni stražnik spravil je Romana velikim trudom in s

pomočjo dveh mornarjev na kupno. Izročili so ga stražarjem. Mož nikakor ni hotel povedati, zakaj je skočil v vodo.

Opozarjamo na današnji oglas „Mejnarodni Panorama“ na četrti strani — serija interesantna.

Gosp. pevcem in gđc. pevkam pevskega društva „Kolo“ naznanjam, da nocej ne bode določena pevska vaja, ker sem nenadno zdržan. Na gotovo snidenje v nedeljo in sicer: točno ob 3 uri popoldne.

H. Ražem, pevovodja.

Madjarska Meka raste. Glasom statističkih podatkov, štelo je prebivalstvo Budimpešte dne 1. januarja t. l. 612.000 duš, torej 106.000 prebivalcev več, nego koncem decembra 1890. Za kratko dobo šestih let je ta prirastek res ogromen, posebno, ako se pomisli, da je treba vpoštevati tudi mnogo prirastlih „duš“, ki pa pravo za pravo niti — nimajo duše!

Zanimiva stvar. Neki Žid v Mohilevu na Ruskem je razžalil svečenika, poljskega ksendza. Ko je gubernator mohilevski, g. Dembovecki, to uzaal, predpisal je izpravniku (okrajnemu glavarju) naj ogleda žida dobro, in ako najde, da je potomec Abrahama v dobrem zdravju, to naj mu vsuje, kamor se gre, 50 palic. Izpravnik je velel Žida preiskovati, in da si ubogi pepelčar ni bil zdrav posebno, vsul mu je ne samo celo porcijo, katero mu je gubernator naklonil, nego mu v nameček dal še od sebe 50 palic. Žid je umrl na tretji dan. Izpravnika so odstavili in predali sodišču, češ, da je žida „zapral“, in sodišče ga je obsodilo na četiri mesece ječe. Izpravnik je apeloval v senat. V senatu je imel referat o zadevi senator Koni, izvesten jurist. Na njega predlog je senat rešil: utrditi obsodbo izpravnika, ki je postopil proti zakonu že tem, da je izpolnil protizakoniti ukaz gubernatorja. No. z druge strani je sklenil senat izročiti sodišču tudi bivšega gubernatorja. Zanimivo je to, da je ta gubernator zdaj — člen senata in je sedel ne daleč od Konija, kateri je predložil, svojega kolega izročiti sodišču! R.

Človekoljubna ustanova nadvojvode Josipa. Budimpeštauski „Nemzet“ javlja, da sta nadvojvoda Josipa in soproga mu nadvojvodinja Klotilda dala prezidati Frankopanski grad pri Kraljevici v zdravilišče za rabitične in škrofulozne otroke. Ta človekoljubna ustanova je ustarejena v spomin pokojnega sina Njiju c. in kr. Visokosti, nadvojvode Ladislava. Nadvojvodinja Klotilda je kupila tudi kos zemljišča, da bodo možno razširiti to zdravilišče, če treba.

Od veselja zblaznel. Admiral grof Candiani v Genovi je minolega tedna pozval k sebi mornar-niškega podčastnika Coglievino ter mu priobčil kolikor možno obzirno, da je došlo od italijanskega konzulata v Filadelfiji službeno poročilo, da je tam umrl Coglievine strije, ostavivši mu — kakor jedinemu dediču — 18 milijonov lir. Ta vest, to je: misel na nepričakovano, ogromno bogatstvo, pa je pretresla siromašnega podčastnika takó, da je ponorel. Novega milijonarja poslali so v norišnico podedovano premoženju pa stavi sodnja pod kuratelo.

Koledar. Danes (16.): Julijana, devica mačenaica; Onesim, spoza. — Jutri (17.): Silvin, škof; Konstancija, devica. — Polna luna. — Solnce izide ob 7. uri 9 min., zatuni ob 5. uri 18 min. — Toplota večerj: ob 7. uri zjutraj 7.5 stop., ob 2 pop. 12.5 stop. C.

Loterijske številke. izžrebane dne 13. t. m.:

Trst	35,	57,	30,	66,	23.
Linc	65,	85,	63,	28,	48.

Knjige „Slovenske Matice“ za leto 1896.

Minoli teden jela je „Slov. Matica“ razpošiljavati svojim članom knjige za leto 1896. Te so: „Letopis“, uredil A. Bartel, dr. Glaserjeva „Zgodovina slov. slovstva“ III. del, II. snopč „Slov. narodnih pesmi“, uredil dr. Štrekelj, „Slov. zemlja II. del“, in sicer opisuje v tej knjigi prof. Rutar „Samo svoje mesto Trst in mejno grofijo Istro“; „Knezoza knjižnica“, III. zvezek. Vseh knjig je torej 5, kar je za ceno 2. gld. jako mnogo ob tako malem številu naročnikov. Priznati se mora, da je berilo jako izbrano in gotovo najde vsak naročnik nekaj, kar mu bo ugajalo. Popolnoma jednostranska pa nikakor ne mora biti „Matica“, da bi, recimo po želji nekaterikov, gojila samo nanstvo po želji drugih zopet samo leposlovje

